

žarek dobrote

6/XVI
junij
2018

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 • • • Otroci nas potrebujejo

ETIČNA NAČELA

5 • • • Zagovorništvo revnih in odrinjenih

KARITAS V ŽUPNIJI

7 • • • Načrti za zbiranje denarja

GRADIMO DRUŽINO

8 • • • Pogovor med zakoncema

MLADA KARITAS

9 • • • Biti ljubljen, sprejet in cenjen takšen, kot si
NA OBISKU

10 • • • Karitas je in vedno bo obstajala v potrebi
današnjega človeka

12 • • • Ostati v Božji ljubezni

14 • • • Vlaganje v družino je vlaganje v stabilnost
in vsestransko blagostanje naše družbe

15 • • • »Vi ste sol zemlje ...«

16 • • • Otroci hrepenijo po realnem stiku

KOPER

16 • • • Mir vam podarim

17 • • • Umetniki za Karitas prvič v Krškem in Cerknici
LJUBLJANA

17 • • • Orodje v Gospodovih rokah za dobro
naših sobratov

18 • • • Skupno druženje za moč pri delu

20 • • • Dotik s človekom

MARIBOR

20 • • • Utrinki iz Doma sv. Lenarta

MURSKA SOBOTA

21 • • • Karitas je kulturna

LETOVANJA

22 • • • Letovanje starejših v Portorožu

23 • • • Regionalna konferenca Caritas Europa

Teden Karitas: 26. 11.–2. 12. 2018

Geslo: **Rast mladosti na koreninah modrosti**

2. 12. Nedelja Karitas

28. 11. Romanje na Ponikvo

28. 11. Klic dobrote

NAPOVEDNIK

SLOVENSKA KARITAS

Letovanje družin

25.–30. 6. Družine iz NŠK Maribor

2.–7. 7. Družine iz ŠK Ljubljana

9.–14. 7. Družine iz ŠK Ljubljana

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

1. 6. Romanje župnijskih Karitas

2. 6. Rekreativna – pohod – Celje, ob 9h

2. 6. Duhovno-študijski dan za izredne delivce obhajila
(IDO), Sevnica

6. 6. Romanje skupin starejših, ob 9h

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

2. 6. Romarski dan ŠK KP, Klanec pri Kozini

6. 6. Umetniki za Karitas, Murska Sobota

11. 6. Srečanje Kraške DK

12. 6. Srečanje Tolminske OK

12. 6. Srečanje generacij Ilirska Bistrica

16. 6. Romanje bolnikov in ostarelih, Brezje

19. 6. Srečanje Goriške OK

21. 6. Tajništvo DK Ilirska Bistrica

24. 6.–1. 7. Tabor PNC Soča

1.–8. 7. Sodelavci Karitas in medgeneracijske skupine,
Soča

ŠKOFIJSKA KARITAS MARIBOR

19. – 21. 6. Medgeneracijski tabor v Domu sv. Lenart

Foto: Andrej Šauperl

• FOTO NASLOVNA in ZADNJA STRAN Andreja Urh •

tema meseca

OTROCI NAS POTREBUJEJO

Karitas v Sloveniji pomaga več kot 20.000 družinam z otroki. Številni starši, ki komaj shajajo iz meseca v mesec, se poleg siceršnje materialne stiske ob koncu šolskega leta znajdejo v še večjih težavah. Njihovi otroci bodo v juniju prejeli sezname šolskih potrebščin, ki jih je treba čez poletje kupiti za naslednje šolsko leto. Otrok, ki pridejo na Karitas po pomoč, je vsako leto več kot 12.000. S šolskimi potrebščinami jim pomagajo škofijske, dekanijske in župnijske Karitas. Skupna pomoč s šolskimi potrebščinami je v lanskem letu v celotni mreži Karitas znašala čez 330.000 EUR. Na Karitas se še zlasti obračajo po pomoč družine, kjer so starši brezposelni ali imajo nizko plačo, zadolžene družine, družine z enim staršem in družine z več osnovnošolci. Samo za najnujnejše in obvezne šolske potrebščine za enega otroka potrebujejo več kot 200 evrov. Velikokrat pomoč potrebujejo tudi družine, ki skozi leto za silo shajajo in drugače ne prejema pomoči, nakup šolskih potrebščin pa presega njihove zmožnosti.

Pomoč Karitas je namenjena boljši prihodnosti otrok iz revnih družin. Tudi ti otroci se veselijo prihodnosti, razmišljajo, kaj bodo postali, kakšen poklic bodo opravljali in kje bo njihovo mesto v svetu. Otrokom poleg materialne pomoči nekatere Karitas pomagajo tudi z učno pomočjo ter pomočjo pri plačilu različnih dejavnosti, prevozov za dijake in položnic za prehrano.

Otrokom želimo, da bi lahko živeli ustvarjalno in dostojno življenje, za kar pa potrebujejo samozavest, pozitivno naravnost, znanje in spretnosti. Le tako se bodo v prihodnosti dvignili iz revščine njihovih družin.

Svoj dar v akciji Otroci nas potrebujejo lahko prispevate na:

*Slovenska karitas, Kristanova ulica 1,
1000 Ljubljana,*

TRR: SI56 0214 0001 5556 761

sklic: SI 00 362, namen: Otroci nas potrebujejo

Otrokom veliko pomeni, da so v šoli enaki sošolcem

Na ŠK Ljubljana vsako leto konec maja pošljemo na ŽK in župnijske urade, kjer nimajo ustanovljene Karitas, dopis za pomoč pri nakupu delovnih zvezkov in šolskih potrebščin. Priložimo mu vsa potrebna navodila in obrazce za izpolnitev vloge, s katerimi družine za šoloobvezne otroke zaprosijo za pomoč pri nakupu šolskih potrebščin in delovnih zvezkov za novo šolsko leto. ŽK nato zbira vloge in dokazila o dohodku ter

Foto: Polona Šporin

nam jih do dogovorjenega datuma (10. 7.) pošljejo v reševanje. Vse vloge z dokazili o dohodku ter številom družinskih članov in šolarjev vnesemo v sistem. Popolne vloge nam delo olajšajo, vse nepopolne pa je treba dopolniti. Vsako leto se po pomoč obrne preko tisoč družin, zato je realizacija te akcije za nas zahtevna.

Pomoč nudimo tako osnovnošolcem kot tudi srednješolcem, ki se dejansko šolajo, zato morajo za novo šolsko leto priložiti potrdilo o vpisu. Odobrene pomoči se realizirajo v začetku avgusta. Za odobreno pomoč dobi družina bone, ki jih lahko koristi v DZS in MK. Za vsako družino posebej v kuverto naštejemo višino odobrenih bonov. Bone nato razpošljemo nazaj ŽK, da jih razdelijo družinam. Zraven delimo tudi zvezke, ki jih v juniju zberemo po OŠ in vrtcih.

Za pomoč lahko zaprosijo družine, ki so čez leto deležne pomoči ŽK. Mnoge ŽK med letom dobro sodelujejo z okoliškimi šolami, zato se tudi pri tej akciji povežejo z njimi pri iskanju tistih, ki si zaradi nizkega dohodka šolskih potrebščin ne zmorejo zagotoviti sami.

Spomnim se mame, ki je imela pet šoloobveznih otrok. Povedala je, da je zanj prava nočna mora vsako leto zagotoviti šolske potrebščine za vse otroke. To ne pomeni samo zvezkov in knjig, ampak tudi vse ostalo (nove šolske copate, saj so stari strgani; novo športno opremo, saj so staro prerastli ...).

Vse te stiske in pritiski so prisotni tudi pri otrocih. Že s tem, ko v šolo zakorakajo z enakimi potrebščinami kot sošolci, so samozavestnejši in začetek šolskega leta je zanje prijetnejši. Otrokom veliko pomeni, da so v šoli enaki sošolcem ter da imajo delovne zvezke in ostale potrebščine takšne kot ostali. To lahko pomeni tudi najljubšega junaka risanih filmov na platnici zvezka.

Alenka Petek, Škofijska karitas Ljubljana

Da bo korak v šolo vesel

Vseslovenska akcija Otroci nas potrebujejo nosi v ŠK Koper podnaslov Da bo korak v šolo vesel in že vrsto let poteka v več fazah:

1. Konec maja se sestane Odbor ŠK za materialno pomoč, kjer so prisotni predstavniki območnih in dekanijskih Karitas ter odgovorni v vseh 13 Centrih ka-

ritas in skupaj pripravimo načrt enotne pomoči, ki ga na prvem srečanju predstavijo sodelavcem ŽK. Pri ŠK smo nabavili 5000 velikih črtanih zvezkov (letos manj, ker računamo na zvezke iz akcije Pokloni zvezek) in natisnili obrazce bonov. Iz sredstev ŠK bomo poravnali za 25.000 EUR bonov, limit porabe je za vsako OK 3.700 EUR, za DK 2.800 EUR. Dejansko celotna pomoč teče preko Centrov karitas ob sodelovanju ŽK.

2. Presoja, kaj in koliko, je prepuščena odgovornim sodelavcem v Centrih karitas v sodelovanju z ŽK. Poleg zvezkov in bonov lahko družine z otroki izberejo med darovanimi torbami in drugimi potrebščinami kakor tudi oblačili in obutvijo. V izrednih primerih OK oz. DK pripravi še dodatne bone, ki jih starši prav tako vnovčijo ob nakupu potrebščin v knjigarnah. Pomoč se sicer v celoti zbira na ŠK oz. OK in DK (ponekod prispevajo denar tudi lokalne skupnosti), vendar so posamezne ŽK pozorne na izredne razmere in še dodatno pomagajo iz lastnih sredstev.

3. Večina družin skozi vse leto v Centrih karitas prejema pomoč v hrani, zato je pomoč s šolskimi potrebščinami med junijem in septembrom dodana vrednost paketa. Za družine, ki pomoči v hrani ne prejemajo, pa domača ŽK poskrbi tako, da jih napoti v Center karitas ali jim nese pomoč na dom. Dogaja se, da se po to pomoč za določenega otroka obrnejo tudi šole.

4. Naši stalni prejemniki pomoči dejansko ne potrebujejo nobenih potrdil, saj so dokazila o upravičenosti do pomoči že v njihovi osebni mapi. Za nove prejemnike pomoči pa je dovolj ustno priporočilo ali seznam ŽK oz. priporočilo CSD, šole itd. Nekaj teh šolarjev je vključenih tudi v Posvojitev na razdaljo in prav poletno nakazilo pomoči je namenjeno nakupu potrebščin za 'posvojenega' šolarja.

V vsem tem dogajanju so najbolj razveseljivi zapisi otrok v akciji Pokloni zvezek, pa tudi sicer redki, vendar srčni klici ljudi, ki želijo darovati otroku samohranilke, otrokom iz velike družine ali otrokom po naši presoji ... Na to morajo biti sodelavci v Centrih karitas že prej pripravljeni in v skladu z Etičnimi načeli karitas na te klice hitro odgovoriti.

Jožica Ličen, ŠK Koper

Pozorni za nakup specifičnih učnih pripomočkov

Na Nadškofijski karitas Maribor zbrana sredstva razdelimo na naslednje načine:

- Največji delež namenimo za nakup bonov v dveh različnih trgovinah, kjer starši najpogosteje kupu-

jejo delovne zvezke. S trgovinama se dogovorimo, da so boni namenjeni izključno nakupu teh artiklov.

- Plačamo obrabnino za učbenike.
- Kupimo zvezke in druge šolske potrebščine glede na potrebe, ki nam jih posredujejo ŽK.
- Pomagamo pri nakupu specifičnih učnih pripomočkov in opreme za dijake (npr. uniforma/obutev za dijake zdravstvene/gostinske šole, orodje za dijake frizerske šole ipd).

Polona Šporin, Nadškofijska karitas Maribor

S posebno pozornostjo do vsakega otroka

Škofijska karitas Celje se z veseljem vključuje v vseslovensko akcijo Otroci nas potrebujejo. Opozarjamo na stiske družin ob vstopu v šolo in vabimo k zbiranju šolskih potrebščin, predvsem zvezkov. Vse ŽK povabimo, da v to akcijo na svojem območju vključijo vrtce in šole, zbirajo zvezke v trgovskih centrih in trgovinah. Posamezniki so nagovorjeni tudi preko medijev, položnic, plakatov, spletne strani, FB.

Zbrane zvezke in ostale šolske potrebščine sestavimo v pakete, prilagojene potrebam posameznih triad osnovne šole, in pakete za srednješolce. V pakete so tako poleg zvezkov vključeni tudi barvice, vodene barvice, tempere, voščenske, svinčniki, ravnila, radirke, šestila, flomastri, beležke, risalni bloki, milimetrski papir, lepilo, čopiči, škarje, šilčki, kolaž papir. Tistim, ki jih nujno potrebujejo, razdelimo tudi šolske torbe. Delitev poteka preko mreže ŽK in v sprejemni pisarni ŠK.

V okviru akcije otrokom pomagamo tudi z razdeljevanjem vrednostnih bonov, ki so namenjeni izključno nakupu delovnih zvezkov in so unovčljivi v določenih trgovinah, praviloma do 60 € na otroka.

Skozi leto v manjši meri pomagamo tudi pri plačilu vrtca in šolske malice.

Družine z otroki se za pomoč obrnejo na ŽK ali ŠK. Za odobritev prejema pomoči sta pomembna finančno stanje oz. dohodek družine.

Metka Šumej, Škofijska karitas Celje

Pomoč otrokom tudi preko leta

Na Škofijski karitas Murska Sobota od samega začetka delovanja v letu 2007 posebno pozornost namenjamo šoloobveznim otrokom. Veseli nas, da na posameznih župnijskih Karitas z veliko pozornostjo pristopijo naproti družinam šoloobveznih otrok. Za tisto, česar sami na župnijskih Karitas ne zmorejo, pa se obrnejo na Škofijsko karitas Murska Sobota.

Šolarjem pomagamo z zvezki, plačilom predračunov za delovne zvezke in ostale obvezne šolske potrebščine.

Lepo nam je pri srcu, ko rešimo kakšno veliko težavo, ko npr. družini priskrbimo obvezne pripomočke

Foto: Peter Tomažič

za šolo, hkrati pa nam je težko, ko nas te iste družine že med letom obvestijo, da so jim odklopili elektriko, da so jih dali na izvršbo za stanovanje ... Imamo pa v teh primerih še večjo težavo, kako »opravičiti«, da nas takrat ti šoloobvezni otroci še bolj potrebujejo, da si bodo lahko doma naredili domačo nalogo ob električni svetlobi ali v vsaj malo ogrevanem stanovanju ...

Na Škofijsko karitas Murska Sobota se obračajo tudi posamezne osnovne šole s priporočilom za kakšnega njihovega šolarja, ki mu starši ne zmorejo pokriti obveznih in plačljivih šol v naravi in drugih aktivnosti.

Hvaležni smo darovalcem, ki so sočutni z otroki z omejenimi materialnimi zmožnostmi, zato se vsem zahvaljujemo.

Jožef Kociper, Škofijska karitas Murska Sobota

Lepa priložnost za sodelovanje

Na Škofijski karitas Novo mesto družinam pri nakupu šolskih potrebščin pomagamo na podoben način kot v Ljubljani. Na župnijske Karitas naslovimo dopis, s katerim jih povabimo k sodelovanju v akciji za nakup šolskih potrebščin otrokom, katerih starši tega ne zmorejo zaradi težjih socialnih razmer. Vloge posameznih družin, ki zaprošajo za tovrstno pomoč, se tako zbirajo prek župnijskih Karitas, za župnije, kjer Karitas nimajo, pa akcijo v celoti izpelje ŠK Novo mesto.

Sodelavci Karitas družinam pomagajo tudi pri izpolnjevanju obrazcev in zbiranju dokumentacije. Vse zbrane vloge župnijskih in Škofijske karitas se nato obravnavajo na Škofijski karitas Novo mesto, kjer na podlagi sklepa komisije odobrimo višino pomoči bodisi z vrednostnimi boni založb ali pa s plačilom položnic osnovnih ter srednjih oz. založb, pri katerih so starši otrok učbenike in delovne zvezke naročili.

Na Škofijski karitas Novo mesto plačamo položnice v odobrenem znesku oz. pripravimo posebne prevzemnice z vrednostnimi boni ali naročilnicami, ki jih nato starši otrok prevzamejo na župnijskih Karitas.

Tovrstne akcije so tudi sicer lepa priložnost za sodelovanje med starši otrok, prostovoljci župnijskih Karitas in sodelavci Škofijskih karitas ter šolami.

Gregor Vidic, Škofijska karitas Novo mesto

etična načela

ZAGOVORNIŠTVO REVNIH IN ODRINJENIH

Sodelavci Karitas zagovarjamo revne in odrinjene na rob družbe, zato skupaj z njimi opozarjamo na stiske in strukturne vzroke, ki povzročajo revščino in nepravico.

Na svojem območju odkrivamo nepokrite socialne stiske, nanje opozarjamo in jih po svojih močeh in s svojim znanjem pomagamo reševati.

Zaposlenost se je v Sloveniji v zadnjem letu povečala. Vendar je kljub temu še vedno 78.000 ljudi brezposelnih. Kdor je zdrav in sposoben za delo, naj bi za svoje preživetje in preživetje svoje družine poskrbel sam. Če tega ni zmožen oz. če ne dobi dela, je zelo hitro lahko odrinjen na rob družbe.

Brezposelnost je ena hujših stisk, v kateri se lahko znajdejo zdravi, za delo sposobni ljudje. Brezposelnost za delo še sposobnega človeka ne pomeni le postopne izgube prepotrebni znanj in veščin, ampak vodi v družbi k nastanku velike skupine ljudi, ki se izrinjeni na rob družbe počutijo ogoljufane, nesrečne, nekoristne, brezvoljne ali pa postanejo celo agresivni do družbe, ki jih je pahnila v takšno situacijo.

V težkih stiskah se znajdejo tudi posamezniki in družine, ko eden ali oba starša nista več upravičena do nadomestila za čas brezposelnosti, nove zaposlitve pa ne dobijo.

Zaradi revščine in socialne izključenosti staršev lahko posledično govorimo tudi o revščini in socialni izključenosti otrok. Ti otroci večinoma prihajajo iz družin, kjer niso deležni zadostnih spodbud in opore. V šoli so manj uspešni, imajo manj samozvesti in so socialno slabše opremljeni, slabše se vključujejo v družbo ter imajo manj možnosti za zaposlitev.

Poleg brezposelnosti se v današnjem času srečujemo tudi z drugimi dejavniki, zaradi katerih so ljudje v stiski: nizka denarna socialna pomoč, nizka minimalna plača (saj večina naših prosilcev opravlja nižje plačana dela), težave v duševnem zdravju, alkoholizem, odvisnost od prepovedanih drog, slabše zdravje naših prosilcev, osamljenost starejših, slabe stanovanjske razmere. Vse to posledično vodi tudi v povečanje nasilja, tako v družinskem kot družbenem okolju.

V današnji družbi je vse manj prostora tudi za ljudi, ki so drugačni, ter za vse tiste, ki so slabše socialno in zdravstveno opremljeni. Kot družba se moramo naučiti sprejemati drugačnost, jo spoštovati in ceniti kot del življenja, ki lahko pomeni tudi obogatitev.

Tudi zaradi tega ranljive skupine (otroci, stari, bolni in invalidi, etnične skupine, starejše ženske) zahtevajo toliko več naše pozornosti, spremljanja in pomoči.

Prav njim so namenjeni naši programi in oblike pomoči, ki jih nudimo skozi celo leto. Opažamo pa, da je vse več takih, ki potrebujejo dolgotrajno spremljanje in pomoč. Zaradi svojih težav se večkrat ne znajdejo in ne zmorejo sami reševati stisk, ki jih pestijo.

Z opozarjanjem in predstavljanjem krivic pokažemo, da nam je mar za človeka in da je vsakemu posamezniku treba zagotoviti pogoje za človeka vredno in dostojno življenje. Ni dopustno, da na eni strani nekontrolirano bogati manjši del prebivalstva ter se na drugi strani večja delež revnih in socialno izključenih.

Alenka Petek, Škofijska karitas Ljubljana

V dokumentu prioritetnih področij Karitas v Sloveniji (2014-18) je pod vrednotami in načeli posebej postavljeno zagovorništvo in opolnomočenje ubogih:

Nepokrite stiske so prednostna naloga Karitas. Sodelavci Karitas na svojem območju odkrivajo nove socialne ter druge stiske in spodbujajo širšo javnost ter državne ustanove tako, da predlagajo možne rešitve in po svojih močeh pomagajo ter sodelujejo v širšem družbenem procesu 'boja' proti revščini in socialni izključenosti v t.i. socialni mreži.

Sodelavci Karitas jemljejo ljudi v stiski za svoje bistvene partnerje. Glede na njihove stiske v hitro spreminjajočem se svetu jih spodbujajo k čim večji samostojnosti in odgovornosti za svojo prihodnost. Pri tem upoštevajo njihovo telesno in duševno zdravje. Karitas daje svoj glas in vsakovrstno oporo tistim, ki so odrinjeni na rob družbe. Zagovorništvo in pomoč jim omogočata, da postanejo sami povzročitelji pozitivnih sprememb v svojem življenju. S tem ohranijo oz. si povrnejo samospoštovanje in dostojanstvo.

Zastopanje oz. odvetniška – zagovorniška vloga je relativno nova beseda v slovenskem prostoru, ki na svojem pomenu pridobiva predvsem po demokratičnih spremembah pri nas in opredeljuje predvsem zagotavljanje polnopravnosti in nadomeščanje primanjkljajev tistih posameznikov, katerih moč je šibka, prezrta in neenakovredno zastopana v primerjavi z ostalimi člani družbe. Lahko je strokovna drža, ki upošteva perspektivo možnosti in si prizadeva za krepitev posameznikovega položaja v družbi. Zagovorništvo v najširšem smislu predstavlja usmeritev, ki se zavzema za zaščito temeljnih pravic in dostojanstva vseh ljudi. Poznamo več vrst zagovorništva: laično (samozagovorništvo, vrstniško, kolektivno, ...) ter strokovno (Varuh človekovih, bolnikovih, ... pravic).

In sodelavci Karitas, smo v 6. člen vrednot in načel zapisali kdo so tisti za katere si bomo še posebej prizadevali ter udeleževali zagovorniško vlogo: biti vses-

transko na strani revnih in odrinjenih. Omogočiti jim, da si ponovno pridobijo moč in vpliv nad lastnim življenjem. Ljudje v določenih življenjskih obdobjih zaradi težav, ki jih imajo, zaradi ranljivosti in izpostavljenosti v takšnih obdobjih, potrebujejo nekoga, ki mu lahko zaupajo in ki jih bo ščitil oz. jim podal verodostojne informacije, nudil celostno ustrezno pomoč. Prav tako pa v pomenu širšega družbenega ozaveščanja različne javnosti in politike usmerjal glede na zaznane potrebe in stiske k prepotrebni družbenim spremembam, katerim bo sledila tudi zakonodaja.

Učinki zagovorniške drže sodelavk in sodelavcev Karitas se kaže predvsem s tem, da mnogi prvič na Karitas doživijo kako je, če se te sliši, če se tvoje mnenje upošteva in tvoje občutke vzame resno; mnogi so prvič doživeli, kako je nekdo povsem na tvoji strani, saj je izkušnja zaupnega in enakopravnega odnosa v njih okrepila samozaupanje, omilila prestrašenost pred institucijami in postopki s katerimi se srečujejo, jih spodbuja in krepi njihovo moč, da bi se znali sami postaviti zase.

V tem delu je pri Karitas zelo pomembno delo svetovanja, informiranja, skupine za samopomoč, ter drugih samopomočnih skupine oz. metod in oblik dela, ki v zadnjem času vse bolj dobivajo svoje mesto v Karitas v obliki različnih aktivnosti socialnega vključevanja. Vključene osebe prejmejo ne le občutek za preživljanje časa temveč tudi stabilnost, varnost ter sožitje in spoštovanje. Sebe doživljajo v novi vlogi. Ne več kot prosilci/-ke ali pasivni iskalci/-ke pomoči temveč kot aktivni ljudje, ki za druge dajejo na razpolago svoj čas in sposobnosti.

Na ta način se Karitas približuje evangelijskemu zgledu našega odrešenika, ki je večkrat dal prav glas revnim in odrinjenim. Spomnimo se samo prilike, ko Jezus ozdravi hrome (Mr 2,1-12) ali pa Zahej, ki je bil odrinjen na rob družbe kot cestinar (Lk 1,1-19). Na poseben način kako delovati v Karitas nam spregovori v Jn 15, 9-17, ko pravi ne imenujem vas več služabniki, ... vas sem imenoval prijatelji ... to vam naročam, da se ljubite med seboj. V tem delu lahko sodelavci Karitas prepoznamo osnovni imperativ našega poslanstva: ne imenujem vas več uporabnik, človek v stiski, revež, odrinjen; danes, za vse si moj prijatelj in za prijatelja bom naredil vse kar je v moji moči, da bo njegovo življenje, najin odnos napolnjevala Ljubezen.

Darko Bračun, Nadškofijska karitas Maribor

Etične vrednote in načela so temelj oziroma kaži-pot pri našem delu in medsebojnih odnosih, zagovorništvo revnih in odrinjenih je naša osnovna dejavnost.

Naše zagovorništvo je v obliki pozornosti, pogovora in poleg redne pomoči še kaj malega, npr. za praznike smo posebej tiste, ki so sami, starejši in oslabei,

moški ali ženske, obdarili, samo kava ali čokolada, pa toliko veselja in iskric v očeh.

Poleg naših rednih obiskovalcev in prejemnikov pomoči, opažamo in smo pozorni tudi na tiste z malce več kot 500 € in v svoji skromnosti ne prosijo pomoči.

Ana Stepančič, ŽK Ljubljana - Šiška

Karitas v župniji

NAČRTI ZA ZBIRANJE DENARJA

Iz priročnika za razvoj župnijskih Karitas »Ljubi svojega bližnjega« pripravili člani nacionalne koordinacijske skupine za sodelovanje Karitas v jugovzhodni Evropi.

Ustvarite proračun

Proračun je seznam stvari, za katere potrebujete denar, in virov, od katerih boste denar dobili. Proračun je uravnotežen, ko so stroški enaki priivom.

Proces izračuna **stroškov** mora biti izveden natančno, z veliko pozornosti na detajlih. Ko niste povsem prepričani, koliko neka stvar stane, ne ugibajte. Med ustvarjanjem proračuna si vzemite čas in se zanimajte o ceni.

STROŠKI Proračun	Enota	Ena za enoto	SKUPAJ
Plače			
Koordinator programa			
Podporno osebje			
Najemnina			
Telefon			
Material za aktivnosti			
Gorivo			
...			

Prav tako je treba ravnati s podatki o **prihodkih**. Ocenite jih lahko v treh stolpcih: slabo, verjetno in najboljše. »Nič« je najslabša napoved, stolpec »verjetno« je kompromis, stolpec »najboljše« pa odraz tega, kar bi se uresničilo, če bi bili sponzorirani vsi predlogi.

PRIHODKI Vir	Slaba napoved	Verjetno	Najboljša napoved
Večje donacije			
Novo			
Ponovno			
Članstvo			
Novo			
Ponovno			
Fundacije			
...			
...			

Ko številke prihodkov sovpadajo s številkami v tabeli stroškov, lahko sestavite proračun.

Predlogi:

- Sestavite proračun, upoštevajte obliko, ki jo določajo donatorji.
- Bodite natančni in realni.
- Izračuni naj bodo razumljivi.
- Spoštujte minimalne in maksimalne stroške.
- Jasno povežite akcije in stroške.
- Imejte strategije za zbiranje denarja.

Obstaja tudi »dober način« urejanja finančne plati vašega proračuna: izračun vsote denarja, ki ga lahko dobite od posameznikov. V najboljšem primeru bodo vaši izračuni takšni:

- 60 % denarja bo dalo 10 % donatorjev – glavni donatorji.
- 20 % denarja bo dalo 20 % donatorjev – darovalci iz navade.
- Preostalih 20 % bo dalo 70 % donatorjev, ki bodo darovali prvič.

Analizirajte seznam trenutnih sponzorjev in odgovorite na naslednja vprašanja:

- Koliko sponzorjev, ki ustrezajo zgornjim trem kategorijam, imate?
- Kakšen je obnovitveni odstotek? (priporočljivo cca 66 %)
- V čem ste pri delu s sponzorji močni?
- Je v preteklih treh letih število sponzorjev vaše organizacije zraslo, upadlo ali ostalo enako?

PREDLOGI ZA PISANJE PREDLOGE PROJEKTA

Prepričajte sponzorje

Utemeljitev vašega predloga je vaša »tržna niša«. Donatorja morate prepričati, da bo vaš projekt povzročil spremembe (in je zato upravičen in vreden). Ključne točke, o katerih morate spregovoriti, so:

- problem
- kontekst
- cilji, ki vključujejo ciljne skupine in prejemnike pomoči
- izvedbena strategija

Jezik

Če želite prepričati sponzorja, uporabljajte njemu razumljiv jezik.

KISS – Keep It Short and Simple (naj ostane preprosto in kratko)

- Pišite jasno in jedrnato.
- Uporabljajte kratke stavke.
- Pišite za netehničnega bralca.
- Izogibajte se žanrom in pojasnite vse kratice.
- Ne uporabljajte preveč akademskega izrazoslovja.
- Naj bo človeška nrav opazna, a ne pretiravajte.

Uradne zadeve

- Napotke, prijavnico in vse pomembne dokumente skrbno preberite.
- Če ste v dvomih, vprašajte.

- Prepričajte se, da ste izpolnili vse pomembne stolpce prijave na projekt.
- Spoštujte obliko in dolžino, ki jo predlaga/narekuje institucija.
- Že vnaprej dobro pripravite vse potrebne dokumente, podpišite jih.
- Vso potrebno dokumentacijo pravočasno pošljite na pravi naslov.
- Ne prilagajte nezahtevne dokumentacije. •

8

gradimo družino

POGOVOR MED ZAKONCEMA

Karmen in Tomaž

Tako kot potrebujemo zrak, hrano in gibanje, potrebujemo ljudje tudi veščino dobrega komuniciranja. Žal se tega ne učimo strukturirano že skozi šolanje, ampak smo bolj ali manj prepuščeni učenju iz lastnih izkušenj in opazovanju okolice. V nekatere je ta dar že položen, drugi pa morajo na tem področju več delati. Midva vsekakor izhajava iz popolnoma različnih okolij, in tako sva tudi vsak na svoj način razvila veščino pogovarjanja: meni je pogovor velika potreba in me napolnjuje in večja, kot je količina besed, bolj me hrani, pri Tomažu pa je ravno obratno: več pove z dejanji, tišina mu je vrednota in njegova sporočila niso odvisna od količine besed.

Na začetku najine zveze je bilo to zanimivo in zabavno, z leti pa je postajala ta razlika prav moteča. Moteče je bilo zato, ker je z rastjo najine družine postajala potreba po dobri komunikaciji med nama res nujna. Imava šest otrok, zato je dogovarjanja in usklajevanja res veliko. Odkar sva skupaj, rada bereva različno literaturo na temo odnosov, zadnje čase pa rada poslušava tudi tuje pridigarje, kar v zavedanje vnaša tudi pomembnost odnosa z Bogom in pogovora s Svetim Duhom. Na spletni strani Radia Ognjišče si rada poiščeva tudi arhiv oddaj Za življenje, kjer sva pred leti večkrat poslušala zakonca Meto in Rudija Tavčar, imago terapevta. Odločila sva se za obisk njunega vikend seminarja, in ker naju je imago navdušil, sva se v lanskem letu podala na skupno potovanje v izobraževanju za imago facilitatorja. Tu se nama je odprl nov svet pogovarjanja. Velikokrat je bil najin pogovor kot neskončen pingpong, metanje besed sem in tja brez končnega cilja. Vsak od naju se je trudil zadovoljiti svoje potrebe, in sploh ni zmožel videti potreb drugega – potrebe po objemu, tišini, pogledu, nežnem zapeljevanju, pomoči pri vzgoji, gospodinjstvu, plačevanju računov ... Imago nama je dal jasnejši pogled na najin odnos: kot bi nekdo razkadir meglo med nama. Začela sva spoznavati, da ima vsak človek ustvarjeno

svojo podobo sveta. Ta svet ima svoja pravila, svojo logiko, svoja prepričanja in navade. V prisposobi sva to slišala na primeru dnevne sobe: recimo, da pridete prvič na obisk k meni in vas povabim v dnevno sobo – v svojo dnevno sobo, ki je narejena po mojih željah in predstavah. Imam rumen kavč, modre stene, rdečo preprogo in zelene stole. Vam to ni všeč in v vašem svetu je čisto nasprotje tega, kar vidite; pri vas je vse v umirjenih, nevtralnih barvah ali pa mogoče celo vse belo. Ni pomembno. Pomembno pa je to, kaj naredimo s svojimi vtisi in novimi spoznanji. Ne želim si, da premikate moj kavč, prebarvate stene ali zamenjate preprogo. Nimam tudi najmanjše želje, da me učite, kako bi moralo biti po vaše. Kar si želim, je, da sprejmete moj svet, čeprav je morda drugačen od vašega. Želim, da mi spoštljivo poveste, da ste presenečeni nad barvami in da vi ne bi izbrali npr. takšnega kavča, da pa lahko sprejmete, da ga imam jaz. V pogovoru med nama to pomeni, da se poslušava in sprejemava različni mnenji in da ni treba, da se strinjava. Lahko pa z zavedanjem različnosti in z zavedanjem, da ima vsak svojo logiko, ki je posledica celega življenja posameznika, najdeva pot, ki jo lahko sprejmeva oba in je v skladu z obema svetovoma.

Poleg opisanega se nama zdi pomembno tudi zavedanje, da vse moje misli in mišljenja niso nujno prava in da je v zakončevih besedah precej resnice tudi zame. Seveda je osnovni pogoj dobrega pogovora dejstvo, da je vsak posameznik odgovoren za način sporočanja. Ta mora biti, po najinem mnenju, spoštljiv. To si predstavlja kot sporočanje brez odvečnih žaljivih besed in mašil. Učiva se tudi tega, da v govorjenju izhajava iz sebe. Naj navedeva primer: recimo, da zakonec pušča skodelico kave na mizi in je ne pospravi za sabo. Lahko ga napadem v smislu: »Vedno puščaš skodelico kave na mizi, je res tako težko pospraviti za sabo?« Nisem uporabila neprimernih in žaljivih besed, sporočilo pa vseeno ni bilo ravno prijazno in na nek način je bil drugi napaden. Kaj bo naredil? Branil se bo in po vsej verjetnosti našel nekaj, česar jaz ne pospravim za sabo, in tako se lahko začne boj. Lahko pa izhajam iz sebe in rečem: »Veš, kaj sem opazila? Da velikokrat pustiš skodelico kave na mizi. To me res moti in bi rada videla, da jo pospraviš za sabo.« V tem primeru nisem napadla, nisem ga užalila, sem pa jasno izrazila svojo željo. To se nama zdi zelo pomembno spoznanje: jaz sem odgovoren/-na za izražanje lastnih želja in potreb. Dejstvo, da smo v nekem odnosu, nam še ne da telepatičnih sposobnosti, kjer bi lahko brali želje in potrebe drugega. Je pa prav, da se zavedamo, da smo v vsakem odnosu mi sami odgovorni za izražanje lastnih potreb. In hkrati pride tu v paket še zavedanje, da smo odgovorni tudi za to, kako slišimo. Iz slišane si znamo narediti velike scenarije, kaj in kako je zakonec

misli, pa ni imel niti malo v mislih tega, kar si predstavlja drugi. Odgovorni smo, da si od zakonca pridobimo informacije in preverimo, če smo pravilno slišali.

Tu, na papirju, se nama zdi vse tako logično in enostavno, v dejanskem življenju pa sva vsak dan postavljena pred veliko odločitev. Vsak dan sproti se odločava, ali bova izbrala zavestno pot komuniciranja, ki obrodi sadove in naju pelje do rešitve, ali pa bova pustila, da naju vodi tisti delček, ki si potihoma želi, da bi bile potrebe potešene kar same od sebe (seveda od zakonca). Znova in znova pa drug drugega vzpodbujava tudi v molitvi in zavedanju, da v vsem tem nisva sama, ampak je tukaj ves čas Bog, ki želi biti del najinega življenja, od naju pa je odvisno, kako na široko mu odpreva vrata. •

mlada karitas

BITI LJUBLJEN, SPREJET IN CENJEN TAKŠEN, KOT SI

Ajda Lalič

V času, v katerem živimo, naj bi se revščina manjšala, in na prvi pogled resnično deluje tako. Materialnih dobrin je več kot dovolj, in če bi si jih svet znal pravično razporediti, ne bi bilo nikoli več nobenega lačnega otroka. Vse, kar si želimo, je na doseg roke, informacije so le en klik stran. Žal pa opažamo, da je vse več duhovne revščine; ljudje postajajo odtujeni in živijo eden mimo drugega. Ne opazijo tuje stiske, ne znajo se več veseliti tujega uspeha in deliti sreče sočloveka. Prav zato je tudi materialna revščina, čeprav morda manjša kot pred leti, lahko v teh časih večji problem. Ljudje težko sprejmejo pomoč, saj ne želijo izpasti šibki, po drugi strani pa pomoč tudi težko ponudijo, kajti kaj pa bodo ljudje rekli, če se bomo vmešavali v njihovo življenje ... Kljub temu da bi morali biti v digitalni dobi bolje povezani med seboj, je ta povezanost le navidezna. Vse, kar počnemo skupaj, je le še površinsko in že zdavnaj so minili časi, ko se je skupaj delalo in pelo, pa klepetalo in ob tem izvedelo marsikaj – tudi težave.

Mlado Karitas poznam predvsem prek Počitnic Biserov, saj sem bila leta nazaj tudi sama animatorka. Dve leti priprav in počitnic sta mi pustili neizmeren pečat, ker sem ugotovila, da je potrebno resnično malo, da so otroci srečni. Darilca, ki so jih prejeli na koncu tedna, niso bila vredna pol toliko kot tisto, kar so med tednom sami ustvarili. Med ustvarjanjem so se velikokrat tudi odprli in prav med lepljenjem tistih drobnih kamenčkov in školjk na okvir za sliko so nam včasih zaupali najtežje zgodbe in najgloblje strahove. Najbolj so se povezali, ko so morali kaj skupaj zape-

ti ali zaigrati; takšne povezanosti, kakršno je prinesla večerna skupna pesem v krogu že v mraku, pa s tako velikim številom ljudi najbrž nisem začutila nikoli več. Nič ni bilo tako pomembno kakor najbolj enostavna druženja in doživetja. Preprosti trenutki, kot je lep sprehod ob morju, opazovanje sončnega zahoda, igranje kitare in petje, ples ... Otroci so pozabili na težave, ki so jih pestile doma, ali pa jih povedali in si olajšali dušo. Pa ni bilo treba nič bolj sofisticiranega kot le svež zrak in kitara.

Animatorji Biserov so skozi leta delovanja našli prave prijeme in načine za iskanje stika z najbolj ranljivimi skupinami otrok in za to jim še vedno dajem velik poklon, pa tudi hvaležnost, saj sem tudi sama lahko to izkušnjo prenesla v svoje življenje. Mlada Karitas pa mi je dala izkustvo povezovanja otrok v umetniške skupine, katerih namen ni odličnost in vrhunskost, ampak predvsem sodelovanje in ustvarjanje. Mladi rodovi ne potrebujejo biti vedno najboljši tudi v prostem času – k temu jih že sicer v preveliki meri spodbuja naša družba –, ampak potrebujejo sprejetost in ljubljenost. Pomembno je, da pridejo v okolje, v katerem se počutijo varne, tudi če niso najbolj nadarjeni in jim neka vloga ni preveč pisana na kožo. V takšnem okolju se bodo počutili sprejete, tudi če se za svojo vlogo ne bodo rabili učiti teksta, sprejeli bodo prijatelja, ki jeclja in ne more dobro govoriti, prijatelja, ki si težko zapomni tekst in bo zato le plesal, ali pa prijateljico na vozičku, ki bo že pri plesu potrebovala pomoč.

Otroci se hitro učijo, in če bodo prek umetniškega izražanja v mladih letih dobili občutek, da je prav vsak član ekipe vreden, ljubljen in spoštovan, bodo to prenesli v svojo odraslost. Vedeli bodo, da bo nekdo vedno sposoben biti vodja, nekemu bo odlično šlo delo v zaodruju, nekdo tretji pa bo vedno potreboval malce pomoči tudi pri najbolj enostavnih opravilih. Ti otroci bodo vedno vedeli, da je ponuditi in sprejeti pomoč nekaj čudovito enostavnega in naravnega, a tako pomembno, da bi zavedanje le-tega lahko povsem spremenilo svet. Čeprav animatorji Biserov ne porabijo nešteto ur za pripravo prehrabnih paketov in razvažanje le-teh, čeprav se ne ukvarjajo neposredno z žrtvami odvisnosti, trgovine z ljudmi in drugih velikih težav, čeprav se komu zdi, da se le igrajo z otroki, pojejo in hodijo na morje, opravljajo eno najpomembnejših nalog, kar jih prostovoljec v humanitarni organizaciji lahko ima. Mladim rodovom vračajo upanje v ta svet in zaupanje v dobroto in pomoč sočloveka. Marsikdo od ljudi, ki so zaradi odvisnosti, nepremišljenosti ali pa le nemogočih okoliščin pristali v najranljivejših skupinah, bi imel veliko lepše življenje, če bi verjel, da je med ljudmi ljubljen, sprejet in cenjen prav takšen, kot je. To in zaupanje v pomoč sočloveka pa je

najpomembnejši del prtljage, ki jo s Počitnic Biserov otroci odnesejo domov.

Ajda Lalič je soustvarjalka filma Pokloni zvezek 2018, defektologinja ter aktivna ustvarjalka in izvajalka programov za mladino in otroke. •

na obisku

10

KARITAS JE IN VEDNO BO OBSTAJALA V POTREBI DANAŠNJEGA ČLOVEKA

Pogovor z župnikom Antonom Trpinom in sestro Karmen Balgač ob obisku Župnijske karitas Šentjernej. Pogovarjal se je Gregor Vidic.

Župnija Šentjernej šteje okrog 7.000 prebivalcev in se skoraj povsem sklada z ozemljem Občine Šentjernej, ki se razprostira na nekaj manj kot 100 km² med Gorjanci in reko Krko. V svoji knjigi, ki jo je izdal lani, ob 30. obletnici župnikovanja, je domači župnik msgr. Anton Trpin zapisal, da je Šentjernej srce med Gorjanci in Krko. Kot sam pravi, se med župljani zelo dobro počuti in je rad med njimi in z njimi. Pove, da ima odlične sodelavce, med katerimi je tudi sestra Karmen Balgač iz reda Šolskih sester de Notre Dame, ki je tudi tajnica Župnijske karitas. Oba sta z veseljem odprla vrata Župnijske karitas Šentjernej in odgovorila na naša vprašanja.

Se spominjate ustanovitve Župnijske karitas? Kdaj in s kakšnim namenom ste ustanovili ŽK Šentjernej?

»Z organiziranim karitativnim delovanjem smo začeli takoj po osamosvojitvi. Takrat smo sodelovali s Slovensko karitas in Škofijsko karitas Ljubljana. V tistem času smo čutili veliko potrebo po ustanovitvi Župnijske karitas, saj se je začela vojna na Balkanu, zaradi katere so k nam v valovih prihajali begunci. Samoumevno se nam je zdelo, da vsi ti ljudje potrebujejo človeško roko, zato smo se hitro odločili, da bomo kot del župnijskega občestva prevzeli del evan-

gelskega poslanstva in skrbeli zanje, jim delili oblačila in hrano. Nekateri so prišli na sedež ŽK, ostale pa smo obiskali na lokacijah, kjer so bili nastanjeni. Na nas so se obračali tudi prek sorodnikov. Veliko pomoči, predvsem oblačila, smo dobili iz Nemčije.« Kot še povzame župnik Anton, so si vedno prizadevali za uresničevanje tega, kar narekuje evangelij: pomagati tistim, ki pomoč potrebujejo – v duhovnem in gmotnem smislu.

Kako bi opisali čase, v katerih delovanje Karitas ni bilo dovoljeno oz. prepoznano?

»Pred osamosvojitvijo se Cerkev ni smela organizirano dobrodelno udeleževati, sodelovanja pa med socialnimi ustanovami ni bilo dosti. V cerkvenem občestvu je bilo kljub temu močno prisotno socialno čutenje, zato smo imeli vselej tudi nabirke za pomoči potrebne,« nam zaupa župnik. S. Karmen z nostalgичnim vzdihom pove, kako so takrat delili kaka oblačila, izobilja v finančnem smislu nikoli niso imeli, vseeno pa so ljudem pomagali s pogovori in nasveti. »Sama sem učence in dijake inštruirala za osnovno- in srednješolske predmete, imela klavirske ure, ki so zajemale poučevanje igranja klavirja in harmonike, vodila ročna dela – klekljanje, štikanje in ustvarjalne delavnice; na ta način smo zbirali otroke in mnogokrat prek otrok pomagali njihovim domačim.«

Na kakšne načine pomagata oziroma delujeta kot ŽK po vseh teh letih?

Župnik: »Od vsega začetka nas vodi načelo: pomoči potrebne je treba poiskati. Tega se držimo še danes. Vedno znova se najde stiska, ki je prej nismo poznali. In te stiske po navadi niso majhne, ker so dolgo časa skrite širši javnosti ... so pa boleče in kot takšne hude in težke. In te je treba odkrivati. Poleg delitve materialne pomoči smo delovali tudi s skromnimi sredstvi za pomoči potrebne. Pomagamo pri izvajanju pomoči tistim, ki ŽK še nimajo. Ob tem vsem zagotavljamo diskretnost, saj se s tem vzpostavlja nujno zaupanje v Karitas in Cerkev. Poleg hrane EU in prehranskih paketov so zelo številni in nadvse pomembni osebni – mnogokrat zaupni – pogovori z ljudmi v stiski. V teh pogovorih se mi vedno znova potrjuje prepričanje, da je duhovna razsežnost nadgradnja in velika do-

dana vrednost ne glede na prepričanje tistih, ki pridejo na pogovor.«

»Ljudi naročamo tako, da se nikoli ne srečajo, ko se pomoč prevzame. Pomoč razvozimo tudi na domove, še zlasti starejšim ali tistim, ki živijo sami, in hkrati opravimo pogovor ter tako še bolje vidimo razmere, v katerih živijo. Nekateri res živijo v izredno skromnih razmerah, kar se vidi že po zunanjem izgledu hiš. Pomoč radi sprejmejo in so zelo hvaležni za vsak kos hrane. Pokojnine teh ljudi so nizke, zato znajo ceniti hrano, ki jo prejmejo,« poudari s. Karmen in še doda, da je dobrodošla ponudba tudi izposoja pripomočkov za nego bolnikov, »še bolj pa smo se organizirali v okviru pomoči za urejanje dokumentom – npr. sodelovanje z nemškimi uradi, ki so pristojni za urejanje pokojnin za tujce, ki živijo izven Nemčije, v tem primeru za naše rojake. Pomagali smo tudi pri urejanju dokumentacije pri pogrebnih službah v tujini ipd. Zelo dobro se je skozi leta razvila in osamosvojila klekljarska delavnica. S Centrom za socialno delo redno sodelujemo v okviru vključevanja oseb v družbeno koristno delo. Dejavnosti smo na področju organizacije oratorija, počitniških delavnic, okoli 320 otrok pa je deležnih obdarovanja v okviru miklavževanja.«

Ali pri kakšnih projektih sodelujete tudi s skavti ali podobnimi skupinami znotraj župnije?

»S skavti redno sodelujemo, še zlasti ob večjih akcijah in ob kakšnih praznikih. Vzpostavljena je tudi tesna vez z župnijsko skupino Prenove v Duhu, katere člani so aktivni sodelavci na polju humanitarne pomoči,« veselo pove g. župnik. »Skavti pomagajo tudi ob priložnostih, kot je pomoč pri fizičnih delih, priprava drv ostarelim ... Vedno lahko računamo na njihovo pomoč pri razkladanju hrane, postrežbi na srečanjih z ostarelimi ter pri obdarovanjih, v pripravo daril pa vključujemo tudi odrasle posameznike,« še razloži s. Karmen.

Gospod župnik, kakšni so vaši občutki, ko razmišljate o preteklih dogodkih, ki so zaznamovali delovanje vaše ŽK?

»Na splošno je prijetna zavest, ko veš, da si nekomu dobro pomagal in hkrati prejel hvaležen odziv.«

Kakšne so vaše skrbi v oziru trenutnega poslanstva in dela Karitas?

Župnik: »Moči pešajo, pri aktivnem rednem sodelovanju pa čutimo, da je premalo vključevanja mladih.

Tudi nasploh je v katehezah zaslediti premalo poudarka na karitativnem vključevanju mladih v Cerkvi.«

S. Karmen: »Pri problematiki alkoholizma smo na župnijski ravni skoraj nemočni, če ni iniciative s strani osebe same. Velikokrat čutim nemoč, ker alkoholikov ne morem pregovoriti, da bi se odločili za zdravljenje.«

Kakšno se vam zdi sodelovanje s Škofijsko karitas Novo mesto?

Župnik: »Odlično. Nimamo pripomb. Všeč mi je, da sodelavci ŠK koordinirajo in sodelujejo pri izvajanju pomoči.«

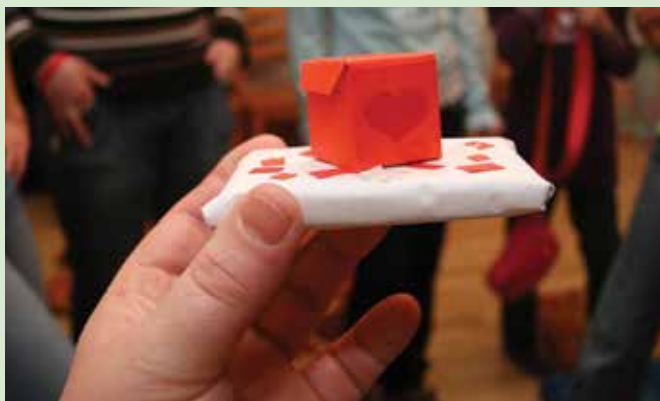
Gospod župnik, kako bi opisali sestro Karmen, tajnico ŽK?

»Žena z velikim srcem, velikodušno dela, razvaža hrano, pokliče ljudi, zaupanja vredna in vsestranska. Pomoči potrebni se radi obračajo nanjo. Veliko izkušenj ima tudi iz Nemčije, še posebno pa je vir vrednot, ki odsevajo življenje v družini – njenega očeta in mamo; v mamini bolezni je bila ob njej, tako da dobro ve, kakšne križe prinaša bolezen. Glavna korenina, iz katere s. Karmen črpa moč, pa je njena globoka osebna vera.«

S. Karmen, v Nemčiji, v Münchnu, ste 8 let svojega življenja posvetili delu na tamkajšnjem uradu Caritas. Kaj je bila glavnina vašega dela?

»Delala sem na Socialnem in župnijskem uradu za Slovence v Münchnu. Tam smo v glavnem urejali dokumente na raznih uradih, kamor smo hodili skupaj z našimi rojaki. Še zlasti smo bili na voljo za pomoč pri prevajanju, obiskovali smo zapornike in z njimi opravljali razgovore, pomagali pri sodnih postopkih, prevajanju dokumentov, na koncu pa tudi izredno veliko delali na področju urejanja pokojnin, kar je bilo samo po sebi zelo zahtevno in natančno delo. Pri sestavljanju cele delovne dobe ni smel manjkati niti en samcat dan delovne dobe. V okviru Caritas smo imeli tudi sobotno šolo za slovenske otroke. Pripravljali smo razne prireditve: materinski dan, martinovanje, miklavževanje, kjer se je zbralo veliko Slovencev iz Münchna in okolice, približno 1.000 ljudi.«

Ste kdaj primerjali stiske, s katerimi so se ljudje srečevali tam in tu v Sloveniji?

»Tam je bil na ravni socialne poglavitni problem razumevanje jezika. Težek socialni problem je nastal takrat, ko se je kak delavec pri delu ponesrečil in postal trajni invalid – invalidnina in socialna podpora sta bili sami po sebi zelo nizki, še zlasti, ker so bile cene stanovanj in najemnine tako visoke. To so bili fizični delavci, brez končanih šol in brez izobrazbe, in so potrebovali našo pomoč. Delo v Nemčiji mi je prineslo veliko izkušenj. Pri nas zaprošajo za hrano in obleko ter plačevanje položnic; plačevanja položnic v Nemčiji ni bilo. Kot redovnica sem imela tam velik privilegij na vseh uradih: takoj so bili prijazni, zato se je dalo hitro in dobro urediti.«

Sestra Karmen, kako bi opisali vlogo g. župnika v vaši župnijski Karitas?

»Gospod župnik je odličen podpornik. Vsem daje stoddotno podporo, nam pomaga, podpre predloge in vedno se potrudi, da bi za Karitas naredili čim več dobrega. Takšen je tudi do faranov in pomoči potrebnih. Ustreže vsem, prostovoljcem pa pomaga pri razkladanju in razvozu hrane ter nasploh aktivno sodeluje v vseh ozirih.«

Gospod župnik, ali Karitas za vašo župnijo predstavlja breme, ali je tudi vir veselja in lepih vtisov?

»Breme je lahko, kar pa ni breme, če to delaš z veseljem in vero. To delamo z veseljem, še zlasti, ker vemo, da ljudje to potrebujejo.«

V čem vidite vlogo domačega župnika ali nasploh duhovnika v ŽK?

Župnik: »Nepogrešljivi element. Iz izkušnje vidim, da bolj kot duhovnik pozna župljane, bolj odkriva stiske in lahko prinaša veselje evangelija.«

S. Karmen: »Opažam, da ljudje zelo radi pridejo k duhovniku in redovnici na pogovor, še zlasti zaradi duhovne dimenzije, mi pa si radi vzamemo čas za pogovor in širšo obravnavo družinskih razmer in skupaj z ljudmi iščemo najboljšo rešitev.«

Kje vidite izziv za nadaljnje delo Karitas?

Župnik: »To področje je zelo široko. Na vseh področjih pravzaprav. Intelktualno, duhovno, psihološko – vse ravni, ki danes izzivajo ... in pa vse vrste zasvojenosti. Karitas je in vedno bo obstajala v potrebi današnjega človeka.«

S. Karmen: »Izziv je problem alkoholizma. Kako prepričati ali pregovoriti človeka, da se odloči za zdravljenje? Kako takšnemu človeku pomagati do uvida, da je na dnu in da je zdravljenje nujno? Živimo v takšnih krajih, kjer je alkohol vseprisoten in kot tak del vsakdana.«

Hvala lepa obema za prijeten pogovor in vaše plemenito delo, ki naj še naprej poraja sadove in navdušuje nove rodove sodelavcev za tako dejavno karitativno delo. •

OSTATI V BOŽJI LJUBEZNI

papež Frančišek

prevod: p. Ivan Herceg DJ, vir: Vatican News

Jn 15,9-17

Prebivati v toku Božje ljubezni in se tam ustaliti je pogoj, da ne bo naša ljubezen med potjo izgubila svoje gorečnosti in drznosti. Tudi mi, kakor Jezus in v Njem, moramo s hvaležnostjo sprejeti ljubezen, ki prihaja od Očeta, in ostati v tej ljubezni ter gledati na to, da se ne ločimo od nje s svojo sebičnostjo in z grehom. To je zelo naporen program, a ni nemogoč.

Predvsem pa je treba imeti v zavesti, da Kristusova ljubezen ni neko površno čustvo, ampak je temeljna drža srca, ki se kaže v takšnem življenju, kot ga On hoče. Jezus namreč zatrjuje: »Če se boste držali mojih zapovedi, boste ostali v moji ljubezni, kakor sem se tudi jaz držal zapovedi svojega Očeta in ostajam v njegovi ljubezni« (v. 10). Ljubezen se udejanja vsakodnevnem življenju po državah in dejanjih, če ne, je le nekaj varljivega. So le besede, besede, besede ... To ni ljubezen, ljubezen je konkretna. Jezus od nas zahteva, da spolnujemo njegove zapovedi, ki so povzete v sledečem: »Da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil« (v. 12).

Kako podeliti Božjo ljubezen z drugim?

Kako torej storiti, da bomo podelili z drugimi to ljubezen, ki nam jo vstali Gospod podarja? Jezus je večkrat nakazal, kdo je ta drugi, ki ga je treba ljubiti z dejanji, in ne z besedami. Je tisti, ki ga srečam na svoji poti in ki me s svojim obličjem in s svojo zgodovino nagovori; je tisti, ki me s svojo navzočnostjo priganja, da zapustim lastne interese in gotovosti; je tisti, ki pričakuje mojo pripravljenost prisluhniti mu in z njim narediti košček poti. Pripravljenost do vsakega brata in sestre, pa naj bo kdorkoli in v kakršnem koli stanju se nahaja, začeni s tistimi, ki so ob meni v družini, v skupnosti, na delu, v šoli ... Na ta način, če ostanem povezan z Jezusom, Njegova ljubezen lahko doseže drugega in ga pritegne k sebi, v Njegovo prijateljstvo.

Ljubezen mora postati stalnica

Ta ljubezen do drugih pa nikakor ni samo za posebne trenutke, ampak mora v našem bivanju postati stalnica. Vidite, zakaj smo poklicani z ljubeznijo varovati ostarele kot dragocen zaklad, četudi nam povzročajo ekonomske težave in nevšečnosti. Vidite, zakaj moramo bolnikom, četudi so v zadnjem stadiju življenja, dati vso možno oskrbo. Vidite, zakaj je treba otroke, ki se bodo rodili, vedno sprejeti. Vidite torej,

zakaj je vedno treba varovati in ljubiti življenje od spočetja do njegovega naravnega zatona. To je ljubezen.

Ljubimo lahko, če imamo v sebi Jezusovo Srce

Ljubljeni smo torej od Boga po Jezusu Kristusu, ki od nas zahteva, da se ljubimo, kakor nas on ljubi. Tega pa ne moremo storiti, če nimamo v sebi njegovega Srca. Evharistija, ki smo se je vsako nedeljo poklicani udeležiti, ima namen oblikovati v nas Kristusovo Srce, da bodo vse naše življenje vodile njegove velikodušne drže. Naj nam Devica Marija pomaga ostati v Jezusovi ljubezni ter rasti v ljubezni do vseh, še posebej do najbolj slabotnih, da bomo v polnosti odgovorili na svojo krščansko poklicanost. •

Predlog za delo v skupini:

Delavnica 1:

Material za ustvarjanje: svinčnik in papir in/ali das masa in/ali plastelin.

- Voditelj povabi udeležence, da upodobijo, kako si predstavljajo ljubezen. Za to si vzamejo nekaj minut. V ozadju je lahko tudi glasba.
- Ko zaključijo z ustvarjanjem, jih povabi, da se ozrejo na simbol in napišejo, od koga vse prejemajo ljubezen.
- Nato k tem osebam dopišejo, na kakšen način jim te osebe pokažejo ljubezen.
- Nadaljujejo z iskanjem oseb, ki si od njih želijo in pričakujejo ljubezen, ter na kakšen način bi jo od njih želele dobiti.
- Osebno delo zaključijo s povabilom, da se še enkrat ozrejo na simbol, ki so ga na začetku ustvarili, ter s skupino podelijo svoj simbol, razlog, da so izbrali prav ta simbol, ter morda del razmišljanja, ki bi ga radi delili s skupino.
- Na koncu voditelj zaključi delo z razmišljanjem o tem, kako zelo smo si različni in kako si na različne načine izkazujemo ljubezen.

Delavnica 2:

- Sad duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, zdržnost (Gal 5,22-23).
- Sadove duha napišemo na trakove in jih razporedimo po sredini kroga.
- Vsak od udeležencev si izbere enega izmed darov, za katerega misli, da mu ga Gospod v posebni meri podarja.

- Razdelimo se v skupine po tri (voditelj razdeli udeležence naključno, ne po darovih).
- V manjših skupinicah si podelimo, kateri dar smo izbrali, kako čutimo, da nam ga Gospod podarja, ter na kakšen način ta dar najbolj uspešno delimo med ljudi.
- V nadaljevanju v trojkah pomislimo na naše uporabnike in komu izmed uporabnikov bi kateri od darov najbolj koristil. Za tri konkretne osebe naredimo konkretne načrte, komu in kako bi pomagali.
- Na koncu v celotni skupini podelimo, za katere konkretne uporabnike smo naredili načrte, in preverimo, če smo koga izpustili, ter morda tudi analizirajmo, zakaj. Če jih je več naredilo načrt za istega, skupaj pogledamo, kakšne načrte so naredili in kako to vpliva tudi na doživljanje uporabnika. Za konkretnega uporabnika naj se iz več načrtov izdela eden; dogovorimo se, kako in kdo bo v tem mesecu poskrbel za tega uporabnika.

Zabeležimo si uporabnike, za katere nismo naredili načrta, in ga zanje naredimo v naslednjem mesecu.

pripravila: Nataša Hanuna

VLAGANJE V DRUŽINO JE VLAGANJE V STABILNOST IN VSESTRANSKO BLAGOSTANJE NAŠE DRUŽBE

Cveto Uršič

Sporočilo Slovenske karitas za javnost ob Mednarodnem dnevu družin

14

Ob mednarodnem dnevu družin in v duhu letošnjega mednarodnega gesla, ki spodbuja k mirnim in vključujočim družbam, Slovenska karitas poziva državne organe in organe lokalnih skupnosti, naj še naprej podpirajo in razvijajo družini naklonjene usmeritve. Družina je osnovna enota družbe in skupaj z vključujočim trgom dela ter mehanizmi socialne zaščite eden od treh glavnih stebrov katerekoli stabilne in trajno razvijajoče se družbe. Vlaganje v družino je vlaganje v stabilnost in vsestransko blagostanje naše družbe.

Slovenska karitas opozarja, da je nujno treba uvesti in dopolniti politike za reševanje sedanjih demografskih težav v Sloveniji. Prav tako se je nujno treba soočiti z revščino in neenakimi možnostmi otrok v družinah, ki so socialno izključene in ogrožene. **Samo na Karitas prihaja po pomoč preko 20.000 družin z otroki. Tako stanje je za našo družbo nedopustno.** Še posebej bo v naslednjih mesecih pereča konkretna problematika nakupa šolskih potrebščin za novo šolsko leto, ki je za mnoge starše preveliko breme. Velik

problem je tudi vključevanje otrok v neobvezne vsebine na področju kulture, glasbe, znanosti, športa in razvijanja različnih spretnosti, ki predstavljajo prednost pri nadaljnjem izobraževanju in zaposlovanju. Večina tovrstnih dodatnih aktivnosti je za socialno ogrožene otroke neizvedljiva.

Poleg materialne revščine pa otrokom zelo veliko stisko povzročajo razveze, različne oblike zasvojenosti in duševnih težav staršev, prepuščenost ulici in elektronskim napravam ter prevelika poklicna obremenjenost in odsotnost njihovih staršev. Zato je nujno potrebna večja sistemska spodbuda k razvoju brezplačnih storitev za družine na področju svetovanja pri vzgojnih problemih, partnerskih stiskah in duševnem zdravju, ki bi pripomogla k bolj stabilnemu in vsestranskemu razvoju otrok. Vse te storitve so večinoma plačljive in revnim družinam nedostopne.

Naj bo odločitev staršev za otroke in trud za njihov razvoj v družbi nagrajena in spodbujena tako materialno kot tudi vrednostno. Obravnavati tovrstne spodbude kot socialno pomoč je neprimerno, saj ne gre za pomoč, ampak pravico vseh otrok do enakih pogojev za razvoj in življenje, ne glede na družino, v kateri živijo.

Na Slovenski karitas pozdravljamo in podpiramo vse pobude, aktivnosti, usmeritve, ukrepe in politike, ki ustvarjajo spodbudno okolje za visoko kakovost družinskega življenja. •

12. festival družin

Rezervirajte si vikend za vso družino!

Iz programa:

- Pogovor in krajši koncert z **Nino Pušlar**
 - Grega Strajnar z bandom LooBEZND nas bo spremljal celoten vikend
 - Glasbeni živ-žav z **Miškolinčkom** (Damjana Urh)
 - Družinske male sive celice s **Pavletom Ravnohribom**
 - Predstave za odrasle in otroke **Gregorja Čušina**
 - Pravlјice za lahko noč z **Mileno Miklavčič**
 - Žensko popoldne z **Alenko Rebula**
 - Plesna poboljševalnica za pare (Darja Ovsenik)
 - Nedeljska sveta maša
 - Izdelovanje družinskega drevesa s Tinom Mamičem
 - Športni izzivi za celo družino
 - Delavnice, nagovori, ustvarjanje ... s sodelavci Iskreni!
- ŠPORT:** Plezalna stena, Kolesarski izlet v prazgodovino, nogomet, skakanje po gradu, štafetne igre, jahanje konjev, ...

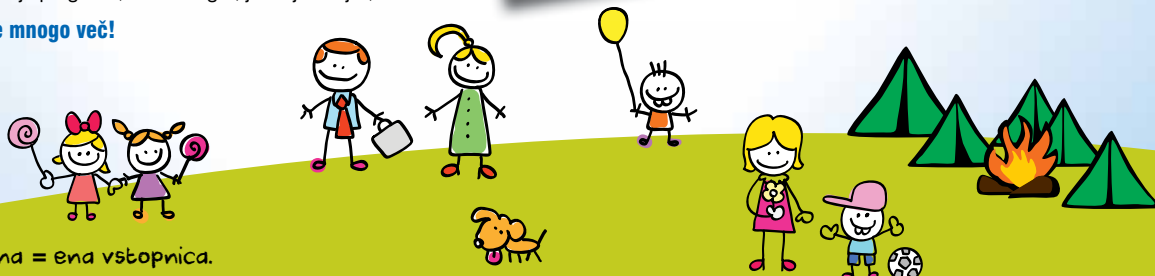
Vse to in še mnogo več!

15. do 17. junij 2018
Visoko pri Poljanah (Tavčarjev dvorec)

Nižje cene v predprodaji!
www.festival-druzin.si

 iskreni

Ena družina = ena vstopnica.

»VI STE SOL ZEMLJE ...«

Srečanje ožjih sodelavcev Slovenske in škofijskih Karitas ter zavodov na Slovenski obali

V sredo, 16. maja, smo se ožji sodelavci Slovenske in škofijskih Karitas ter zavodov zbrali v Kopru. Naši gostitelji iz Škofijske karitas Koper so nam pripravili poseben dan, v katerem je bilo poskrbljeno tako za duhovno kot tudi za telesno in socialno plat.

Srečanje smo začeli s sveto mašo, ki jo je ob so-maševanju duhovnikov daroval koprski škof Jurij Bizjak, in se tako duhovno okrepčali ob Božji besedi in evharistiji.

Ob gostoljubju gostiteljev smo imeli čas za med-sebojno druženje in pogovor.

Vožnja z ladjo po slovenskem morju nam je obudila zavest, kako lepa je Slovenija, kakšno bogastvo so tudi naše pesmi in običaji, predvsem pa smo lahko sproščeno klepetali in se med seboj spoznavali.

Kratek postanek v izolski cerkvi svete Marije Alietske (Marija od ribičev) in pogostitev s strani župnika Janeza Kobala ter sodelavk ŽK Izola sta nam v zavest priklicala misel, da so največji biseri vedno nekje skriti in majhni ter da so največji dar plemeniti prijatelji. Hvala za vaše bisere v Izoli.

Hvala gostiteljici Škofijski karitas Koper za vse gostoljubje, dobro organizacijo in možnost oglada Slovenske obale. •

OTROCI HREPENIJO PO REALNEM STIKU

Helena Zevnik Rozman

16

Pred dnevi smo se s skupino sodelavcev, ki izvajajo učno pomoč, srečali, da bi ocenili potek dela. Kot enega izmed problemov so izpostavili neredno prihajanje otrok, ki so sicer vsi v veliki potrebi po taki pomoči. Ob iskanju rešitev je ena od sodelavk pripomnila: »Kako naj od otrok zahtevam red, če se tega ne držijo niti starši?« Še več, ocena drugega je bila, da je težko od njih zahtevati več kot 15 minut resnega dela v skupini, ker so drugače ves čas na svojih mobilnih telefonih.

Kakšni so današnji otroci in mladi? Plaz kritik se bo prav hitro vsul in vsak bo našel kakšen primer, s katerim bo pritrdil, da so današnji otroci nemogoči.

Pa vendar so današnji otroci in mladi odraz nas odraslih, naše vzgoje, našega življenja v družini, skupnosti in družbi. Mi smo tisti, ki smo odgovorni zanje, mi smo njihovo ogledalo ...

Seveda so otroci odvisni od najsodobnejših elektronskih naprav, če pa jim jih starši kažemo že od prvega leta starosti, ko jih z njimi zamotimo, da lahko pojemo kosilo, da si za trenutek odpočijemo ... Ali pa jim damo telefon, da jih lahko kadarkoli pokličemo, ko niso z nami, ker se tako počutimo bolj gotove, da se otroku ne bo nič zgodilo. Seveda se otroci tudi ne držijo reda in poznajo samo svoje pravice, če tako živimo starši, če je celotna družba naravnana zgolj na pravice, na dolžnosti pa se hitro pozablja.

Kot pravi psihoterapevt Miha Kramli, imajo vse te računalniške igrice zelo intenzivne barve in zvoke. In ko majhne otroke soočimo z intenzivnimi barvami, zvoki, gumbi, ki izvabljajo različne glasove, se v njihovih možganih začne proces programiranja na intenzivnost. Ker v naravi te intenzivnosti ni, jih vsaka stvar začne takoj dolgočasiti, nič jih ne nagovori, ker morajo dobiti tisto, na kar so navajeni.

Kaj torej lahko naredimo?

Iti k odnosu, ki ga današnji otroci še kako potrebujejo. Otroci hrepenijo po realnem stiku, po priznanju, po opaženosti, po nežnosti ... In ker tega ne dobijo v realnem svetu, se zadovoljijo z všečki na Facebooku ... Otroci potrebujejo nas odrasle, da smo z njimi, da smo jim zgled, iz katerega se učijo, iz katerega rastejo.

Pred nami je izziv, da si nastavimo ogledalo in pri sebi preverimo, kar nas moti pri otrocih in mladih. Morda smo tudi mi potrebni neprestanih intenzivnih dražljajev. •

koper

MIR VAM PODARIM

Božidara Česnik

Sobota med aprilsko-majskimi prazniki in dela prostimi dnevi je dan za sodelavce Dekanijske karitas Ilirska Bistrica, ko si vzamejo čas za duhovno obnovo in skupno druženje. Vsako leto povabimo tudi bližnje sosedo: letos sta se nam priključili dve sodelavki Kraške dekanije Karitas. Kot voditelja pa smo povabili Tomaža Kodriča, sodelavca Karitas in župnika v Podnanosu. Vsako leto nas prijazno sprejmejo v našem samostanu, da tako tudi začutimo, kako se medsebojno podpiramo in potrebujemo. Različna območja naše Škofijske karitas imamo duhovno obnovo v raz-

ličnih časih cerkvenega leta, in ko naštejemo vse skupaj, ugotovimo, da skrbimo za neprekinjeno duhovno podporo našemu skupnemu karitativnemu delu.

Srečanje smo začeli s sveto mašo, da smo pred Gospoda postavili vsa svoja dejanja, vse stiske in težave, s katerimi se srečujemo. Gospod, ki je vedno z nami, nas je sprejel in najbolj razumel ter preoblikoval vse, kar smo mu darovali. ON nas vedno sprejme in nas podpira, da zmoremo vztrajati v dobrem. Podeljuje nam MIR in ta mir nam daje zagotovilo ter poslanstvo, da ga moramo deliti naprej.

V drugem delu nas je Tomaž popeljal v dogajanje velikega tedna, velike noči in nas vzpodbudil, kako ne moremo biti brezbrizni, če vse te dogodke vzamemo zares in iz njih živimo. Predvsem nas je opozoril na papeževe poudarke v vseh življenjskih situacijah: videti, srečati, moliti. Če vsako svoje dejanje oblikujemo s temi tremi dejanji in če vsako veliko noč vzamemo zares in nas spremeni, če pri vsaki sveti maši črpamo za življenje, če postanemo živi tabernaklji, se to mora prepoznati v naših življenjih in moramo deliti MIR med vse ljudi.

Sestra Cirila je poskrbela za odlično kosilo, ki se je zaključilo s sproščenim klepetom in skupnim druženjem. Ko se srečajo prijateljice, besed za pogovor o zelo različnih temah nikoli ne zmanjka.

Jezusov velikonočni pozdrav ni tak, da bi nas pustil pri miru. Nasprotno, delovati na vseh področjih in biti odprt do ljudi in narave. Ko pa delamo napake, je nujno potrebno, da se spravimo s seboj in gremo naprej, saj nas mir Svetega Duha osvobaja, kolikor mu odpremo srce.

Jožica Židar

V začetku sem bila malo žalostna za tako skromno udeležbo in da smo v večini starejše. Vedno bolj sem srečna, da smo skupaj. Vedno imamo dobre voditelje, dajo nam veliko opore, posebno letošnji voditelj, ki ima sposobnost, da tako bogato vsebino posreduje na tako preprost način, razumljiv za starejše in mlajše.

Marija Kalčič •

UMETNIKI ZA KARITAS PRVIČ V KRŠKEM IN CERKNICI

Jožica Ličen

Na pobudo ŽK Videm Krško in njene voditeljice Ivanke Zupančič je bila razstava v kulturnem domu v Krškem. Lepo je bilo. Gospod župnik, župan, sodelavke Karitas, glasbeni umetniki in številni drugi obiskovalci so imeli priložnost v živo spoznati, da je tudi v umetnosti možno služiti bližnjemu.

Za razstavo v Cerknici smo se s spremljevalko kolonije in razstav Ivo Dimic dolgo pogovarjali, ko pa je zraven stopila še ŽK Cerknica s Tatjano Lužar, je steklo, in Kulturni dom Cerknica je lepemu in dobremu na široko odprl vrata.

V vsakem primeru je tako, da je izkupiček od slik po namenu, skrinjica »dobrodelni prispevki« pa za ŽK, ki razstavo gosti. •

Ljubljana

ORODJE V GOSPODOVIH ROKAH ZA DOBRO NAŠIH SOBRATOV

Jožica Jevnikar, fotografije Gašper Stopar

11. dobrodelni koncert ob 10-letnici delovanja ŽK Šentvid pri Stični

17

14. aprila 2018 je bilo za Župnijsko karitas Šentvid pri Stični veliko praznovanje. Na dobrodelnem koncertu smo obeležili deset let delovanja naše Župnijske karitas in pokazali, da znamo tudi po desetih letih prisluhniti drug drugemu, odpreti svoja srca in oči, čutiti in videti sočloveka, ko mu je lepo, ko poje, vriska, ko mu duša od prijetnosti plava nad oblaki, pa tudi takrat, ko je v kratkotrajnih stiskah ali ko je ujet v obupu, iz katerega ne vidi izhoda.

V našem pokojnem župniku Jožetu Grebencu je več let tlela želja po bogatejšem, dejavnejšem življenju, naravnanim na dobro naših bratov. Tleča želja je dozorela in se obelodanila 29. 1. 2008. Takrat je bila pod njegovim okriljem ustanovna seja Župnijske karitas Šentvid pri Stični. Vse prostovoljke smo skupaj z gospodom Grebencem čutile, da sta tam, kjer se ljudje ljubijo med seboj, na vsakem koraku tudi Troedini Bog in Devica Marija. Hvala, g. Jože Grebenc. Naj vam Gospod nakloni večni mir in pokoj. Tajnik takratne Župnijske karitas je bil pokojni diakon *Bogdan Jožef Petric*, ki je bil zelo dejaven in je s svojim nesebičnim zgledom pomoči, prijaznosti in vedrine pozitivno vplival na našo skupino. Tudi vam, g. Bogdan, naj dobri Bog poplača vse dobro.

Verujemo v dobro, verujemo v ljubezen, verujemo v Boga, ki boža s tisočnimi žarki, nosi na krilih slave in biva v slehernem srcu, ki za človeka v stiski postane rešilni pristan. V vse to verujejo tudi ljudje, ki so poma-

gali na našem koncertu, mentorji, zborovodje in vsi nastopajoči: članice ŽK Šentvid pri Stični, Ženski pevski zbor Vidovo, Moški pevski zbor Vidovo, Otroška folklorna skupina Vidovo, Društvo upokojencev Sončni žarek, Mladinski pevski zbor Župnije Šentvid, Moški pevski zbor Dob, Žiga Rojec, Šentviški slavčki, Moški pevski zbor Prijatelji s citrarko Evo Medved, glasbena skupina Nipera, pritrkovalci iz Doba, harmonikaši Andraž Mostar, David Strah in Martin Vencelj, člana igralske skupine iz naše župnije Jože Glavič in Cirila Kastelic. Nekateri so se udeležili vseh enajstih koncertov, ki smo jih organizirali v času našega delovanja.

Z vzpodbudnimi govori so koncert obogatili župnik Izidor Grošel, župan Občine Ivančna Gorica Dušan Strnad, predsednik ŠK Ljubljana Marko Čizman in diakon Imre Jerebic. Poudarili so namen in potrebo po karitativnem delu ter podprli prizadevanja naše Župnijske karitas.

Ob koncu koncerta so pevski zbori skupaj zapeli himno praznovanja Šentviškega tisočletja. Pridružili smo se jim vsi, ki smo bili v dvorani.

Po skupni pesmi smo se družili ob dobrotah, ki smo jih pripravili skupaj z našimi prejemniki pomoči in Župnijskim pastoralnim svetom.

Vsa zbrana sredstva so namenjena potrebam naše Župnijske karitas.

Vsi navzoči na koncertu in vsi, ki ste v teh desetih letih kakorkoli sodelovali z nami, svetite skozi naše delovanje na naše prejemnike pomoči. Luč pa je Gospod, ki je med nami. Naj bomo vsi skupaj še naprej orodje v Njegovih rokah za dobro naših sobratov. •

SKUPNO DRUŽENJE ZA MOČ PRI DELU

Marija Dolinar

Romanje sodelavcev Škofijske karitas Ljubljana na Ptujsko goro

Sodelavci Škofijske karitas Ljubljana so letos okoli sto tajnikov in sodelavcev župnijskih Karitas v Ljubljanski nadškofiji odpeljali na romanje proti Ptuj s prvim postankom na jutranji kavi na Trojanah. Med vožnjo po avtocesti smo z molitvijo rožnega venca izročili v Marijino varstvo sebe in vse, ki smo jih v srcu vzeli s seboj na romanje.

Megle so se počasi redčile in pred nami se je odpirala Celjska kotlina. Domačini so dan brez dežja izko-

ristili za delo na poljih hmelja, mi pa smo pri Slovenski Bistrici zapustili avtocesto in se vozili po ravnini mimo Ptujskega jezera do Ptuja, prečili most čez Dravo in izstopili pod Ptujskim gradom. Ogledali smo si zunanost in notranost gradu, ki so ga zgradili Salzburžani, nato pa je menjal številne lastnike. Grad je bil dolgo časa v lasti ptujskih gospodov, nato pa je bila za njegov obstoj pomembna rodbina Lesliev, Škotov, katerih tapiserije še vedno krasijo grajske zidove, med katerimi se nahajajo muzejske zbirke Pokrajinskega muzeja Ptuj.

Iz soban preteklosti smo se vrnili na avtobus in nadaljevali vožnjo do Slovenje vasi, kjer smo imeli kosilo. Minilo je med pogovori v prijetnem druženju in nazadnje je ob kitari g. Marka po prostoru zadonelo tudi petje.

Po kosilu smo se odpeljali v smeri Ptujске gore. Zagledali smo jo od daleč, na griču sredi ravninskega sveta. Po romarski poti miru smo mimo skrivnosti rožnega venca prišli do obzidja nekdanjega tabora in po stopnicah vstopili v baziliko na Ptujski gori, kjer nas je pričakala Marija Zavetnica. Pod njenim plaščem je dovolj prostora za vse, ki se ji priporočamo. Pričela se je sveta maša, ki jo je daroval predsednik Škofijske kari-

tas Ljubljana g. Marko Čižman. V tihoto gotske cerkve so zadoneli orgle in petje iz stoterih grl, ki je odprlo srca za Marijo. Po sveti maši nam je pater minorit povedal kratko zgodovino cerkve, ki je bila zgrajena v začetku 15. stoletja in je bila v času turških vpadov večkrat oropana, a po Mariji obvarovana še večjega vandalizma Turkov. Marija jo je ob hudem turškem napadu ovila v močno meglo, tako da Turki cerkve niso videli in so se umaknili.

Nazaj grede smo se ustavili v župniji Hajdina, kjer smo se ob prijaznem sprejemu župnika Marjana najprej zbrali v notranjosti obnovljene gotske cerkve, ki je posvečena svetemu Martinu, tudi zavetniku Karitas. Ogledali smo si lepo obnovljene župnijske prostore, namenjene dejavnostim župnijske skupnosti, nato pa so nas župnik Marjan in predstavniki Župnijske karitas prijazno pogostili, za kar se jim romarji lepo zahvaljujemo.

Najlepša hvala tudi g. Marku Čižmanu, g. Jožetu Kernu in ostalim sodelavcem Škofijske karitas Ljubljana, ki ste naredili vse, da smo se v svoje župnije vračali nasmejani in okrepljeni s popotnico ptujске Marije Zavetnice zase in za tiste, za katere smo molili. •

DOTIK S ČLOVEKOM

Ivanka Vreček

Dekanijsko srečanje Župnijskih karitas Dekanije Šenčur

V soboto, 21. 4. 2018, smo se ŽK Cerklje, Šenčur, Preddvor in Smlednik zbrale na skupnem srečanju v Adergasu.

V uvodnem nagovoru nas je nagovoril Imre Jerebic. Povabil nas je k razmišljanju, koliko smo pozorni na dotik s človekom. V današnjem času manjka pristnega dotika in komunikacije. Obraz lahko veliko pove, tudi oči govorijo. Pristen dotik se še posebej čuti pri invalidih, starejših. Ne pozabimo na bolne in osamljene, ki prebivajo v domovih za ostarele. Vzemimo si čas za človeka in bodimo z njim v pristnem stiku. V nadaljevanju smo se pogovarjali tudi o različnih vidikih obrazov. O obrazu usmiljenega in trpečega Jezusa, ki se mu lahko prepustimo in mu v težkih trenutkih zaupajmo. O pogledu na svoj obraz. To je morda kdaj najtežje, a je potrebno. Sebe je treba spoštovati, včasih

biti odločen, a kdaj priznati tudi svojo slabost. Treba je biti vesel in optimističen. Ne nasedajmo raznim terapijam, ampak se v tišini pogovorimo z Bogom in sami s seboj. Vzemimo si čas zase in se včasih umirimo tudi v brezdrlju, vsaj pol ure na dan. Predvsem pa si ne nalagajmo več, kot zmoremo. Treba je biti usmiljen do sebe in se ne obtoževati. Pogovarjali smo se tudi o obrazu ljubezni do bližnjega. Odkrivajmo dobro v ljudeh, bodimo si dobri. Po končanem uvodnem nagovoru smo v manjših skupinah razmišljali o različnih vidikih obrazov.

Srečanje smo zaključili s sveto mašo, ki jo je ob so-maševanju župnikov iz prisotnih župnij daroval dekan Urban Kokalj. •

maribor

UTRINKI IZ DOMA SV. LENARTA

Polona Šporin

Likovno snovanje

V Domu sv. Lenarta so v aprilu okviru Unescovega projekta na likovnem ex tempore Rajka Slapernika

skupaj likovno snovali stanovalci in učenci OŠ Sveta Trojica. Prišlo je 15 učencev, v okviru možnosti so se pridružili tudi stanovalci in zaposleni v domu. V akrilni tehniki so ustvarjali različne motive.

Ko so udeleženci končali likovno ustvarjanje, so se jim pridružili še člani šolskega banda, ki so zaigrali nekaj narodnozabavnih pesmi, pevka Stela in šolski pevski zbor, ki so navdušili z lepim petjem. Mladi likovni ustvarjalci so Domu podarili likovno delo, ki so ga ustvarili skupaj in na katero je vsak narisal rožico.

Udeležence in nastopajoče smo tudi pogostili in jim pokazali Dom ter življenje v njem.

Učence sta spremljali mentorica Metka Amon ter sodelavka in likovna ustvarjalka Joži Kerenc.

»Življenje ima sončno stran,« so zapeli trojiški učenci – in prinesli svoj elan v prelep pomladni dan.

Marijine božje poti

V soboto, 12. maja, je Ciril Arih iz romarske agencije Aritours iz Maribora, sin naše najstarejše stanoval-

ke ge. Marije Arih, v dnevnem centru v sliki in besedi pripravil predstavitev Marijinih božjih poti doma in v tujini s posebnim poudarkom na pričevanju o Lurdu.

Pričevanjska predstavitev, načrtovana prav v Marijinem mesecu, je bila duhovno zelo bogata, zgoščena in dinamična in je sad njegovih resnično bogatih doživetij ter izkušenj s številnih romanj v Marijina sveetišča. •

murska sobota

KARITAS JE KULTURNA

Liljana Peršak

Življenje nam na pot pošilja različne ljudi, priložnosti, situacije, občutenja. Ob vsem tem rastemo in večkrat tudi pademo. Najvažnejše je, da nam uspe vstati in nadaljevati pot, ki nam je dana v času našega zemeljskega življenja.

Tako rastemo in padamo ter spet nadaljujemo poslanstvo, ki nam je zaupano. Vsi poskušamo čim bolj izkoristiti talente, ki so nam jih podarili vera, upanje, ljubezen, predvsem pa naša Mati Marija.

Če se na kratko sprehodim po poti našega delovanja, hitro ugotovim, da je to poslanstvo v nas že od ranega otroštva, vendar pa morda ni ves čas enako intenzivno. Na neki točki življenja je tudi v naši domovini Sloveniji pričela delovati Karitas, v katero smo se včlanile z upanjem in željo pomagati drugim ter na tak način rasti in bogatiti tudi sebe. Od vsega začetka je to poslanstvo dobilo naloge tudi v Mali Nedelji. Skozi vsa leta delovanja se trudimo in ustvarjamo za boljše pogoje delovanja Karitas v naši župniji Svete Trojice. Na različne naloge in akcije, ki jih je bilo treba izpeljati, smo bile vedno pripravljene in delo opravile z vso odgovornostjo. Ne le ob razdeljevanju hrane, čeprav nekateri še vedno verjamejo, da je samo to naše delo.

Ni bilo škoda ne časa ne kakšne neprespane noči in včasih tudi ne denarja. Poskusile smo se v vsem po malem.

V začetku našega delovanja smo organizirale dobrodelni koncert za potrebe delovanja, nato vsa leta pripravljale dobrodelne koncerte, zbirale sredstva, da smo lahko pomagale drugim.

Z vero in veliko zagnanostjo smo se lotile projekta organizacije Škofijskega Klica dobrote v Mali Nedelji. Vsaka prireditev je bila nekaj posebnega – mali projekt, ki ga je bilo treba izpeljati z vsemi detajli. Kulturni program, scena odra, darilca, pogostitev ...

Na neki točki se je delovanje za nas spremenilo, poskusile smo delovati in biti koristne na drugem področju. Se pravi, da smo se vrnile k samim začetkom. Moralo je biti tako, saj je taka Božja volja. Kot častilke Božje Matere Marije smo bile ves čas karitativne, saj smo vsa leta v naši kapeli Rožnovenske Marije pripravljale čaščenje Marije, in to v mesecu maju, ko je njen mesec. Dan za dnem smo se združevale vse generacije. Poleg molitve in branja zgodbe nas je družilo lepo ljudsko petje Marijinih pesmi. Nato smo spet začutile nov klic in iz pevk, ki so vsako leto v mesecu maju prepevale Marijine pesmi, sestavile skupino Pevk ljudskih pesmi.

Želja je bila prepevati in se družiti ob različnih priložnostih. Tudi to je preraslo v nekaj novega, postale smo skupina pevk, kije začela delovati kot sekcija v sklopu Kulturnega društva Anton Krempl Mala Nedelja. Pred petimi leti smo si nadele ime »Soside«, po katerem smo sedaj že dobro poznane. Vseskozi smo zveste Mariji in šmarnicam. Na prošnjo našega mladega vsestranskega kulturnega ustvarjalca, tudi pritrkovalca (klenkarja) Tadeja Murkoviča, smo za njegovo nalogo posnele kratek filmček: vse od prihoda k šmarnicam, molitve, branja in petja Marijinih pesmi. Pevke smo se odločile in posnele tudi našo prvo zgoščenko z naslovom Prišel je majnika čas. Na tak način želimo

ohranjati našo kulturno dediščino. Zavedamo se, da jo je treba negovati in prenašati iz roda v rod.

V naši kapeli smo kot skupina pevk pripravile samostojni koncert z gosti pod naslovom *Cela narava veselo že vstaja*. Ob spremembah v naši župniji se je po dogovoru z g. župnikom začelo naše novo delovanje karitas (ki pomeni ljubezen), saj kot ljudske pevke prepevamo ob jutranjih nedeljskih svetih mašah. Ob različnih praznikih se pridružimo tudi cerkvenemu pevskeму zboru. Kot skupina smo popestrile tudi že kulturni program na Škofijskem Klicu dobrote pri Sv. Juriju in zastopale našo dekanijo. Zapele smo na Župnijskem Klicu dobrote ob župnijskem dnevu. Podale smo se na srečanja cerkvenih ljudskih pevcev v Odrance in letos k Sv. Ani.

22

Z velikim veseljem opravljamo svoje poslanstvo v domovih za starejše občane. Verjetno mi ni treba poudariti, da je tam naša najbolj zvesta publika, ki z vsem srcem čuti naše delovanje, saj jim je ta način prepevanja še posebej znan in jih spominja na njihove lepe pa tudi težke čase, ko so tudi sami prepevali ob različnih kmečkih opravilih, praznikih in seveda v cerkvi.

Z željo, da bi na take in podobne načine še lahko delile ljubezen – karitas, vam v tem krasnem maju pošiljamo objem naše drage Matere Marije s prelepo pesmijo:

**Prišel je majnika čas,
hočem prepevat' na glas
pesmice sveti Mariji lepo,
venček iz rožic podam ji v roko. •**

LETOVANJE STAREJŠIH V PORTOROŽU

Gregor Vidic, fotografije Gregor Vidic

V tednu med 14. in 18. majem je Sončna hiša v Portorožu postala center druženja in tkanja prijateljskih vezi med udeleženci letovanja starejših v organizaciji Škofijske karitas Novo mesto. Včasih muhasto vreme nam ni popolnoma nič prekrizalo načrtov in je, ravno nasprotno, poskrbelo, da smo dodobra izkoristili vsak trenutek, namenjen snovanju lepih, nepozabnih spominov. Vsako jutro smo se ob zajtrku skupaj zahvalili za mirno noč in počitek ter se seznanili z načrtom poteka dneva. Sledile so različne delavnice, ki sta jih spretno vodili Andreja Kastelic in s. Slavka Cekuta. Za duhovno plat je odlično poskrbel predsednik Škofijske karitas Novo mesto gospod Ciril Murn, saj so udeleženci letovanja vsak dan komaj čakali, da se udeležijo svete maše in prisluhnejo branju šmarnic. Posebej veseli so bili tudi trenutki na bazenih v Strunjanu, kamor smo se vozili na kopanje, tisti najbolj fit pa so se tja odpravili peš. Slednje je bilo nadvse dobrodošlo še zlasti zato, ker smo kalorije nezadržno nabirali po zaslugi naše odlične kuharice Ane. Nepozabne dneve smo okronali s tremi večjimi izleti: najprej v Hrastovlje, kjer smo si ogledali cerkev Svete Trojice in prisluhnili razlagi znamenitih fresk; naslednji dan smo se odpravili v sečoveljski muzej solinarstva, zadnji dan pa še v Piran, kjer smo se po ogledu muzeja posladkali s sladoledom in odlično kavo. Seveda smo vse naše skupne trenutke ovekovečili in si na koncu ogledali film, ki je lepo povzel utrip našega skupnega bivanja v Portorožu.

Vsi smo soglasno ugotavljali, da je teden prehitro minil, vendar so vezi in nešteti lepi spomini tisti, ki nas bodo odslej spremljali vsak dan. •

REGIONALNA KONFERENCA CARITAS EUROPA

Luka Oven

23

V začetku maja je bilo v Tbilisiju, glavnem mestu Gruzije, še posebej živahno, saj so iz vse Evrope pripotovali predstavniki Karitas, da bi skupaj oblikovali smernice za prihodnje delovanje Karitas v Evropi. Posebnost letošnjega srečanja je bila, da smo bili na konferenci tudi mladinski delavci in mladi, ki smo predstavili svoje poglede in načrte za prihodnje delovanje Karitas.

Čeprav so uradni sestanki in pogovori pomembni, pa so še pomembnejši klepeti med obroki, na hodniku pred konferenčno dvorano ali med vožnjo z avtobusom, saj se tam gradijo poznanstva in prijateljstva pa tudi delijo izkušnje, kar velikokrat pride prav tudi po konferenci. Mnogo lažje je namreč poklicati ali poslati e-pošto nekomu, s katerim si že napravil osebni stik in ga vsaj malo poznaš.

Za mlade v Karitas je bil pripravljen tudi poseben program. Na ulicah Tbilisija smo delili limonado v zameno za pogovor z mimoidočimi. Če strnem vse pogovore, lahko rečem, da čeprav razmere v državi niso cvetoče, je v ljudeh veliko optimizma, predvsem pa so usmerjeni v prihodnost in točno vedo, kje želijo nekoč biti, ter za to tudi delajo. Predvsem mladi so

zelo ambiciozni in zato priložnost velikokrat iščejo v zahodnem svetu. Karitas Gruzija veliko projektov namenja prav njim ter jih tako poskuša opolnomočiti, da lahko svoje potenciale razvijejo v domovini.

Strnjeno sporočilo konference je bilo, da sodelovanje mladih in starih gradi lepši svet. Je pa treba od besed preiti k dejanjem in mladim najti prostor v Karitas, se vprašati, česa si želimo, in postaviti jasne cilje, predvsem pa povezati različne mladinske organizacije, da skupaj oblikujejo aktivnosti in jih ponudijo mladim. In tega ne smemo pozabiti, da ne gre za služenje mladim, temveč za to, da damo mladim priložnost, da služijo drugim. •

»Imaš pet možnosti, da prideš do cilja ...«

Mladi prostovoljci Karitas na pripravi za letovanje otrok na Počitnicah Biserov.

Posvetitev dela Karitas Mariji Pomagaj na Brezjah

Konec maja je minilo 10 let od Regionalne konference Caritas Europa na Bledu pod geslom: Od izključenosti do enakosti v Evropi. Na srečanju s sodelavci Karitas v Sloveniji z delegati Karitas iz vse Evrope smo svoje delo posvetili Mariji Pomagaj.

»HVALA ZA KOZO,« so bile besede ene izmed žena iz 210 družin, ki so zajete v projekt učinkovitejše rabe naravnih virov v Ruandi, sofinanciran s strani MZZ in Slovenske karitas.

Sodelavka Jana Lampe je bila na obisku v Ruandi in Burundiju ob spremljanju projektov, ki jih sofinancira Slovenska karitas.

»Vi ste sol zemlje ...«

Srečanje ožjih sodelavcev Slovenske in škofijskih Karitas na slovenski obali.

Varja Slovenske karitas:

Karitas

- ljubeča skrb Cerkve za ljudi v stiski.
Glas revnih v družbi.
V službi človekovega dostojanstva.

QR koda za dostop do
Žarka dobrote na internetni
strani preko sodobnih
spletnih bralnikov.

ISSN 1581-5528

9 771581 552004